

DE TANK

nr. 286
Februari 2024

P.26

MANTICORE

IN DIT NUMMER

P.08

MIGHTY ANTAR DEEL 3

P.12

T-64 DEEL 2: DE VERSCHILLENDE VARIANTEN

P.22

BEZOEK REKWISITENCOMMISSIE

MIGHTY ANTAR

ARABISCH BLOED

In Nederlandse dienst.

DOOR MARCEL VON HOBE

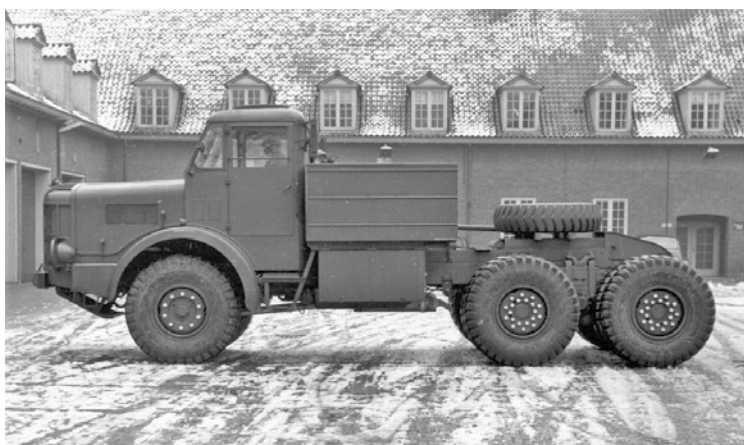
Hier volgt het vervolg op de twee eerdere artikelen over de Mighty Antar. Het derde deel gaat over de Nederlandse Antar. Daar is niet heel veel over te vertellen qua gebruik, wel iets over de wat moeizame invoering. Daardoor is het tekst gedeelte wat beperkt. Foto's zijn er echter genoeg. Zeker op de nationale Beeldbank NIMH. Hoewel daar in de bijschriften steevast wordt gesproken over de Mk.1 hebben we het wel over de Mk.2 Antar.

ANDERE GEBRUIKERS DAN ENGELAND
Behalve door het Engelse leger is de "Mighty Antar" ook gebruikt in Birma, Koeweit, Nederland, Pakistan en Zuid-Afrika. In Australië zijn er enkele gebruikt bij het transport van transformatoren naar energiecentrales.

Het Nederlandse leger zat met dezelfde problemen als het Engelse leger. De (Centurion) tanks waren te zwaar voor de, op dat moment, aanwezige tanktransporters (Diamond-T plus Rogers trailer). Ook Nederland gaat over tot het bestellen van Antars: 20 in 1953, 8 in 1954 en, nadat de behoefte op 40 wordt vastgesteld, nog eens 12 in 1955.

▲ Een Antar buffelt een heuvel op in het Australische stadje Cooma in Nieuw-Zuid-Wales. Daarbij geholpen door een tweede.

De belangrijkste varianten

DOOR KEES BLIJLEVEN & BRUNO GHUIJS

Na de algemene beschouwing in DE TANK No. 283 is dit het tweede deel van onze hernieuwde kennismaking met de T-64 MBT. In dit artikel presenteren we de verschillende stappen die tijdens de ontwikkeling zijn gemaakt en de daarbij behorende kenmerken van het ontwerp.

De T-64 wordt wel gezien als de eerste van de derde generatie tanks en de eerste echte gevechtstank. Hij werd, voor zover in bedrijf genomen, gebruikt door zowel elite- als reguliere formaties in Oost-Europa en elders. De T-64A werd in 1976 voor het eerst ingezet bij de Groep van Sovjetstrijdkrachten in (Oost) Duitsland (Group of Soviet Forces in Germany (GSFG), zoals wij het in het Westen noemden en enige tijd later bij de Zuidelijke Groep Sovjetstrijdkrachten (Southern Group of Forces (SFG) in Hongarije. In 1981 werd de verbeterde T-64B ingezet in Oost-Duitsland en later ook in Hongarije. Hoewel men in het Westen vermoedde, dat de T-64 gereserveerd was voor elite-eenheden werd hij ook gebruikt door "niet-parate formaties" van veel lager niveau, bijvoorbeeld het 14e Leger van het militaire district Odessa in Oekraïne.

Met het uiteenvallen van de Sovjet-Unie in 1991 bleven T-64-tanks in de arsenalen van Rusland, Oekraïne, Wit-Rusland en Oezbekistan. Halverwege 2014 waren iets minder dan 2.000 van de voormalige Sovjet T-64-tanks in gebruik bij het Oekraïense leger. Ongeveer 4.000 tanks waren buiten dienst en wachtten in Rusland op de snijbranders van de slopers. Maar in welke mate dat ook gebeurd is, is tot op de dag van vandaag onduidelijk.

ONTWIKKELING

OBYEKT 430

De studies voor het ontwerp van een nieuwe middelzware gevechtstank begonnen al in 1951. Het KB-60M-team werd gevormd bij het Kharkiv Design Bureau van de Kharkiv Transport Machine-Building Factory Nr. 75, door ingenieurs die onder leiding van Aleksander Morozov (◀) terugkwamen uit de stad Nizhnyi Tagil in de Oeral.

Het project met de naam Obyekt 430 bracht drie prototypes voort die in 1958 in Kubinka werden getest. Ze hadden kenmerken die ook het ontwerp van tanks aan deze kant van het IJzeren Gordijn zouden beïnvloeden en radicaal veranderen. Voor het eerst werd een uiterst compacte motor met horizontaal geplaatste cilinders

Het begon met Obyekt 430

▲ Veel tanks, vrachtwagens opleggers, aanhangers en onderdelen ... en hier en daar een TWENOT-ter.

Een dagje uit!

FOTOREPORTAGE

Op 16 december j.l. brachten tien TWENOT leden een bezoek aan de Rekwisieten Commissie Koninklijke Landmacht (RCKL), gevestigd op het militaire complex "Maaldrift" in Wassenaar. Dit onderdeel van de Koninklijke Landmacht (KL) is buiten Defensie niet zo bekend, maar als er ergens in het land bij lokale overheden of organisaties behoefte is aan één of meerdere originele "oude" tijdsbepalende legervoertuigen dan weet men de RCKL beslist te vinden.

De taak van de RCKL is o.a. het bewaren van tijdsbepalende historische militaire voertuigen die in gebruik zijn geweest bij de KL en actief kunnen worden ingezet om mensen er blijvend aan te herinneren hoe deze voertuigen er uitzagen en functioneerden. Ze worden dan ook veelvuldig ingezet tijdens Open Dagen, herdenkingen, veteranenevenementen

▲ Een eerste uitleg in de werkplaats die toegerust is op bijna alle werkzaamheden. Links een GMC met LeRoi compressor die helemaal als nieuw is opgeknapt.

▶ M4A3E8 met 105mm kanon krijgt op een onderhoudsbeurt aan de motor (hieronder).

◀ Chevrolet takelwagen boven de grote smeerpuit.

MANTICORE

Nederlands nieuwe gevechtsvoertuig

De mantichora of manticora is een fabeldier uit de Perzische mythologie. De naam van het destijds gevreesde wilde beest is afkomstig uit het Oud-Perzisch en betekent "menseneter". Het monster werd voorheen in de geschiedenis zowel mannelijk als vrouwelijk afgebeeld. (Wikipedia).

Een deel van de MB G280 CDI's en 290GD's van de landmacht, de Landrover Defenders 110XD WW van de marine en de laatste YPR-765's van luchtmacht en marechaussee maken vanaf medio 2023 plaats voor de Manticore. Die rolt in vijf basisversies bij de krijgsmacht binnen: een hard top, soft top, pick-up, gewondentransport en een Military Police/Air Force Security

Vehicle. Deze MP/AFSV wordt geleverd als troop carrier en commandopost. Ruim honderd voertuigen zijn bestemd voor de marine. Voor de luchtmacht zijn het er net iets minder dan honderd. De marechaussee tekent voor dik dertig exemplaren en de rest gaat naar de landmacht. Op de eerste vier varianten, van wat de Italianen het medium tactical vehicle (MTV) noemen, prijkt een camouflageprint van bruin, groen en zwart. De MP wordt in een zwart en de AFSV in een groen jasje gehesen.

In de eerste jaren van deze eeuw werd het steeds duidelijker dat het voertuigenpark van onze strijdkrachten aan vernieuwing toe was. Dit leidde tot het programma Defensiebrede Vervanging Operationele Wielvoertuigen (DVOW) dat in 2008 van start ging. Het eerste project dat

werd opgepakt was de Volkswagen Amarok (7,5kN) pick-up. Daarna volgde de aanschaf van de Scania Gryphus 50, 100 en 150kN vrachtwagens en toen was het de beurt aan wat de Italianen de medium tactical vehicles noemen. Het ministerie van Defensie sloot in augustus 2019 een contract met Iveco Defence Vehicles (IDV) voor de levering van nieuwe operationele wielvoertuigen. Ook de levering van zogenaamde Remote Controlled Weapon Stations (RCWS), wapensysteem op ringaffuit die vanuit het voertuig kan worden bediend (geleverd door het Belgische FN Herstal), was in het contract opgenomen. Het project voorzag in de levering van 918 voertuigen en 120 RCWS'en, waarbij een optie voor 357

